

ผนวก ข

ประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
เรื่อง ให้เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

โดยที่เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์จัดเป็นอาหาร ตามพระราชบัญญัติ อาหาร พ.ศ. 2522 แต่การควบคุมการโฆษณาเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์มีข้อจำกัดควบคุม เฉพาะการโฆษณาเกี่ยวกับคุณประโยชน์ คุณภาพหรือสรรพคุณอาหาร จึงไม่ครอบคลุมถึงการ โฆษณารูปแบบอื่น ๆ ซึ่งมีการจูงใจและสร้างค่านิยมที่ไม่ถูกต้องให้แก่เยาวชน อันเป็นการขัดต่อ นโยบายทางสังคม ศีลธรรม และวัฒนธรรมของชาติ ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคจึงสมควร กำหนดให้เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. 2522 ซึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2541 เลขาธิการคณะกรรมการ อาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาหาร ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการ คุ้มครองผู้บริโภค ตามประกาศคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เรื่อง การมอบอำนาจในการคุ้มครอง ผู้บริโภคให้เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ลงวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2549 ออก ประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ เป็นสินค้าที่ควบคุมฉลาก

ข้อ 2 ในประกาศนี้ “เครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์” หมายถึง ของเหลวเพื่อการ บริโภคของมนุษย์ที่มีจำนวนเอธานอลเกินกว่า 5 มิลลิลิตรต่อของเหลว 1 ลิตร หรือเกินกว่า 0.5 ดีกรี ซึ่งได้แก่ เบียร์ ไวน์ สุรา หรือของเหลวที่มีชื่ออื่น ๆ และให้หมายความรวมถึงวัตถุทั้งหลายหรือของผสม ที่มีแอลกอฮอล์ซึ่งสามารถบริโภคได้ โดยมีปริมาณเอธานอลเกินกว่า 5 มิลลิลิตรต่อของเหลว 1 ลิตร ทั้งนี้ไม่รวมถึงยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

ข้อ 3 การแสดงฉลากของเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ให้ปฏิบัติตามประกาศ กระทรวงสาธารณสุขว่าด้วยเรื่องสุรา

ข้อ 4 ประกาศนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2549

มานิตย์ อรุณากร

รองเลขาธิการ รักษาราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการอาหารและยา